

Nu vil jeg altid helst tage tingene ud fra rent praktiske erfaringer. Vi har selv godt 15 ha jord på Mors. Det hele er hundrede procent god jord. Alligevel er vi nødt til at braklægge 15 pct. for at kunne få EU-tilskud. Det gavner ikke miljøet en disse, for vi har ikke jord op til vandløb eller åer eller sådan noget, men vi er nødt til at braklægge. Jeg vil gerne sige til landbrugsministeren, at hvis vi derimod måtte »skifte« jord med én f.eks. ved Karup Å eller Skjern Å eller et andet vådområde, ville det virkelig gavne miljøet. Det er den ene side af sagen.

Den anden side er jo antallet af dyreenheder pr. ha, og nu taler jeg stadig væk om Mors, hvor det er sådan, at man må have 1,7 dyreenhed pr. ha. Den grænse har vi nået på Mors. Derfor er jordpriserne det sidste halve års tid steget til 113.000 kr. pr. ha jord. Det kan ikke forrentes, men det er, fordi man har for mange grise og køer og mink.

Om kort tid træder nitratdirektivet i kraft, således at der må kun være 1,2 dyreenhed pr. ha. Da vi i forvejen har for mange dyr på Mors i forhold til jorden, vil der blive landmænd på Mors, der ganske enkelt bliver pisket til, tvunget til at sælge ud af deres dyr. Selv om de har ofret millioner af kroner på svinestalde og landbrugsbygninger, bliver de tvunget til at sælge ud.

Det glæder mig, at landbrugsministeren har bedt om ordet, for det vil jeg gerne have til at stå i de grønne bøger. Hvis ministeren går herop og siger, at det ikke passer, vil det være en meget fint for morsingbøerne.

Der er regnet ud, nøjagtig hvor mange dyr vi har for meget på Mors, når det nye nitratdirektiv træder i kraft, men hvis der blev flertal for forslaget her, behøvede Mors jo faktisk ikke at braklægge; så kunne det sendes til andre områder, hvor det ville gavne naturen og ikke blot hjælpe EU's politik. Det er fuldstændig uforståeligt, at partier, der plejer at sige på deres landsmøder, i deres partiprogrammer osv., at de vil gavne miljøet, kan stemme imod det her.

Jeg kan forstå, at hr. Touborg tager sig lidt til hagen. Han er lidt flov over situationen, og jeg forstår hans situation.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg er da tilfreds med landbrugsministerens bemærkninger om forslaget, for der var ingen kritik overhovedet; der var ingen argumenter imod forslaget. Det, der kan undre mig, er, at regeringen så ikke går ind og støtter forslaget,

som for mig at se er et vældigt skridt fremad for miljøet.

Jeg er nødt til at sige til fru Anni Svanholt, som sagde, at det negative i forslaget er omsættelig brak, uden på noget tidspunkt at fortælle, hvad der er det negative ved det, at er der noget, der er positivt i forslaget, så er det netop, at man gør braklægning frit omsætteligt, så det kan flyttes hen, hvor vi får miljø for pengene, og det ikke bliver delt ud på hver enkelt ejendom.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Nu kan vi jo gøre status over VKZ's miljøpolitik på vandområdet. Vi har haft B 89, B 90 og B 91. Det, man har slået sig op til, er, at man har ønsket at få et belastningsindeks, som ikke kunne lade sig gennemføre, så ville man have skånsomme midler på ikkedyrkede arealer, som var i gang i forvejen, og nu er det her sidste skud på stammen.

Det er mig stadig ubegribeligt, at Venstre ikke ville være med til at lave den vandberetning. Der er noget, der kommer mig i hu: Det kunne måske være, at det var ren markering fra V's, K's og Z's side. Og så vil jeg endda sige her, at belastningsindekset kunne Fremskridtspartiet jo ikke være med til; de kunne jo godt se, at det var fuldstændig håbløst.

Men jeg mangler et svar: Hvorfor ville Venstre ikke være med til at skrive den vandberetning? Så kunne det da være, at de havde fået lidt indflydelse på dansk miljøpolitik i stedet for at isolere sig totalt.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det klinger hult, når hr. Peter Christensen går herop og siger, at det er en betingelse for at få indflydelse i dansk miljøpolitik, at man vil lave vandberetning. Enhedslisten optræder i dag som et vicemiljøministerium, og det var som bekendt dem, der sprang fra det først og ikke ville være med til at lave vandberetning. Men al miljøpolitik i Danmark bliver altså afhandlet først med Enhedslisten, inden andre kommer til. Det er bekymrende. Det gør, at vores miljøpolitik har foretaget et skred til venstre, som er historisk.

SF's ordfører var oppe og gøre opmærksom på et enkelt punkt, som man ikke kunne være med til: omsættelige brakkvoter. Det er da fair nok. Men jeg kan forstå, at der ikke var nogen modargumenter imod de andre punkter. Og jeg